

Assisi Szt.Ferenc élete

Október 4-e szentje: Assisi Szent Ferenc. Minden idők egyik legnépszerűbb szentje, már életében legendák születtek róla, alakja számos képzőművészt, zeneszerzőt, író, filmrendezőt ihletett meg. XVI. Benedek pápa az „életszentség óriásának” nevezte.

Ferenc az 1180-as évek elején született Assisiben. Posztókereskedő édesapja az észak-itáliai város leggazdagabb embere volt, Franciaország iránti szeretetéből becézte kisfiát, akit Jánosnak kereszteltek, Francescónak, vagyis kis franciának.

A húszéves Ferenc egy hadjárat során megsebesült, s foglyul ejtették. Szabadulása után visszatért szülővárosába, és fokozatosan felhagyott a nagyvilági élettel. Megtérése meghatározó mozzanata volt találkozása egy leprással, valamint a San Damiano-templomban átélt misztikus élménye, amikor Krisztus háromszor így szólt hozzá a keresztről: „Ferenc, menj, és javítsd meg omladozó házamat!”

1208-ig remeteként élt, majd egyre többen csatlakoztak hozzá. Ő azonban nem mert a saját elgondolása szerint életszabályt adni társainak, ezért valamennyien a Szent Miklós-templomba mentek, ahol az oltáron ki volt téve az evangéliumskönyv. Ferenc találomra felütötte a könyvet, és erre a helyre talált: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, és oszd szét a szegények között!” (Mt 19,12). Ekkor felkiáltott: „Testvérek! Ez a mi életünk! Ez a mi regulánk! Menjete hát, és tegyétek meg, amit hallottatok!” Mindez 1209. április 15-én történt. Ez a nap a ferences rend születésnapja.

Néhány év alatt a testvérek száma elérte az ötezret. Ferenc Rómába ment, és III. Ince pápa jóváhagyását kérte életformájukra. A pápa érezte, hogy Ferencet Isten világosította meg és indította el útján.

A legenda szerint III. Ince pápa álmot látott: látta, hogy a lateráni bazilika összedőlni készül, de egy jelentéktelen kis szerzetes a templom mellé áll, s miközben ő maga egyre nagyobb lesz, a vállával megtámasztja az épületet. Néhány nappal később megjelent Ferenc társaival a pápa előtt. Ekkor hangzott el a felismerés: „Valóban ez az a szerzetes, aki Isten egyházát megtámasztotta, és megmentette a pusztulástól!”

Ferenc és szerzetestestvérei az Angyalos Boldogasszony-kápolnában telepedtek le. A kápolna körül gallyakból építették a kunyhóikat a testvérek. Ferenc a szegénységet úgy tekintette, mint „Krisztus menyasszonyát”.

A rend tagjainak száma tovább növekedett. Mikor Assisi egyik nemesi családjának fiatal leánya, Klára is Ferenc követői közé állt, megszületett a ferences közösség női ága, a klarisszák rendje.

Ferenc tekintélyét mindenki elismerte, ezért békét tudott közvetíteni a sokféle háborútól gyötört világban. 1210-ben Assisiben az addig viszálykodó ellenfelek, Guido püspök és a város vezetői az ő hatására „örök békeszerződést” kötöttek egymással, Arezzóban pedig megakadályozta a polgárháborút. A keresztes hadjáratoknak is véget akart vetni, és az iszlámot nem karddal, hanem prédikációval akarta megtéríteni. Két sikertelen út után 1219-ben sikerült eljutnia a szaracénok közé. A szultán megcsodálta ezt a rendkívüli embert, meghallgatta a prédikációját, de a megtérésre nem volt hajlandó. 1220-ban Ferenc a Szentföldre is ellátogatott.

Ferenc megtérése pillanatától haláláig odaadó tisztelettel követte és hirdette a megfeszített Krisztust. 1224-ben, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén az Alverna-hegyen imádkozott, amikor Krisztus csodálatos módon megújította szenvedésének jegyeit, a szent sebeket szolgájának testében.

Szent Ferenc nem volt tudós, mégis olyannyira magában hordozta a Szentírás szellemét, hogy művelt teológusok csodálkoztak el a szentírás-magyarázatain.

Ferencben mély tisztelet és csodálat élt Isten teremtett világa iránt. Költeménye, a *Naphimnusz* nem pusztán gyönyörködés a természet szépségeiben, hanem Ferenc belső lelkiérésének gyümölcse.

II. János Pál pápa 1979-ben az ökológiával foglalkozók védőszentjévé nyilvánította Szent Ferencet.

Halála előtt Ferenc megáldotta testvéreit, felolvastatta Jézus búcsúbeszédét, és még egyszer átnyújtott a jelenlévőknek egy-egy falat kenyeret. Ezután megkérte őket, hogy vetköztessék le, és fektessék le a puszta földre – azt akarta, hogy a végső szegénység legyen a halotti ruhája. A halált „Isten hozott, Halál testvér!” felkiáltással fogadta, és énekelve adta vissza lelkét az Úrnak 1226. október 3-án a Porciunkulában.

Alig két évvel később IX. Gergely pápa a szentek sorába iktatta. Ünnepe azonnal felvették a római naptárba, október 4-i dátummal.

(forrás: *Magyar Kurir*)

Assisi Szt.Ferenc: Naphimnusz

Mindenható, fölséges és jóságos Úr,
Tied a dicséret, dicsőség és imádás
És minden áldás.
Mindez egyedül Téged illet, Fölség.
És nem méltó az ember, hogy nevedet kimondja.

Áldott légy, Uram, és minden alkotásod.
Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap,
Aki a nappalt adja és ránk deríti a Te világosságodat.
És szép ő és sugárzó nagy ragyogással ékes:
A Te képed, Fölséges.

Áldott légy, Uram, Hold nénénkért,
És minden csillagaiért az égnek.
Őket az égen alkotta kezed
Fényesnek, drága szépnek.

Áldott légy, Uram, Szél öcsénkért,
Levegőért, felhőért, minden jó és rút időért.
Kik által élteted minden Te alkotásod.

Áldott légy, Uram, Víz hűgünkért.
Oly nagyon hasznos ő, oly drága, tiszta és alázatos.

Áldott légy, Uram, Tűz bátyánkért,
Vele gyújtasz világot éjszakán.
És szép ő és erős, hatalmas és vidám.

Áldott légy, Uram, Földanya-nénénkért,
Ki minket hord és enni ad,
És mindennemű gyümölcsöt terem,
Füveket és színes virágokat.

Áldott légy, Uram, minden emberért,
Ki szerelmedért másnak megbocsát,
És aki tűr gyötrelmet, nyavalyát.
Boldogok, kik tűrnek békességgel,
Mert Tőled nyernek majd, Fölséges, koronát.

Áldott légy, Uram, a testi halálért, a mi testvérünkért,
Akitől élő ember el nem futhat.
Akik halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak!
És boldogok, kik magukat megadták
Te szent akaratodnak.
A másik halál nem fog fájni azoknak.

Dicsérjétek az Urat és áldjátok
És mondjatok hálát neki.
És nagy alázatosan szolgáljátok!

(Sík Sándor fordítása)

Ferences rend története

A ferences rend, hivatalos nevén a Kisebb Testvérek Rendje (latinul Ordo Fratrum Minorum – innen az OFM rövidítés) a 13. század első felében alakult. Alapítója az egyháztörténelem egyik legismertebb személyisége, Assisi Szent Ferenc. Az ő megtérésének lendületéből született meg a rend.

A ferences talán az első olyan szerzetesrend, amely nem elvonultságban, hanem az imádság mellett az emberek között élve, az értük, velük végzett munkában, a szolgáló szeretet mindennapi gyakorlásában vállalkozik Krisztus szorosabb követésére.

Ma az egyik legnépesebb rend vagyunk mind a világban, mind pedig Magyarországon. A magyar rendtartomány létszáma 100-110 fő között van, szolgálatunkat tizennégy rendházban (Budapesten négy házban, emellett Szombathelyen, Zalaegerszegen, Sümegen, Esztergomban, Szentendrén, Szécsényben, Mátraverebély-Szentkúton, Gyöngyösön, Szegeden, Nagyszőlősen) és a körülöttük lévő intézményekben végezzük. Szerencsére folyamatosan számolhatunk a rendbe jelentkező fiatalokkal, így a létszámunk stabilnak mondható.

A ferencesek az embereket szolgálva törekednek Jézus követésére. A később alapított rendektől eltérően rendünknek nincsen semmilyen specializációja. Világszerte a legfőbb feladataink közé tartozik a lelkipásztorkodás, az oktatás-nevelés, a szociális tevékenység és a misszió. De minden olyan tevékenység beilleszthető a ferences karizmába, ami nem mond ellent a hitünknek és a fogadalmainknak. Életformánk alapja a közösségi élet, valójában ez tesz minket a ferences karizma megélőivé, nem pedig a munkánk.

Magyarországon főképp lelkipásztorkodással foglalkozunk. Elsősorban plébániáinkon – ezek a lelkipásztorkodás alapvető helyszínei; de más, sajátos területeken is. Ilyen a búcsújáróhelyek ellátása Mátraverebély-Szentkúton és Sümegen, a gyóntatás a Ferenciek terén, a misszió az idegen nyelvűek és más vallásúak között élő magyarok körében Kárpátalján, valamint az iskolai nevelő munka Budapesten, Szentendrén és Esztergomban. Minden szolgálatunkra mint a leendő ferences hivatások bölcsőjére is tekintünk.

Szerencsére a munka, a feladat adott számunkra – még hozzá bőséggel. Így egyszerre két dologra kell figyelni: amit magunkkal hoztunk, ahhoz hűségesek maradjunk, ugyanakkor legyen bennünk az érzékenység és a nyitottság az újabb lehetőségek és kihívások felé. Szent Ferenc a bűnbánók rendjének nevezte övét. Ez ma is a legfőbb feladatunk: legyünk egyénileg és közösségileg is képesek a megújulásra, mert fáradozásainkat csak az Isten előtt őszintén megélt élet tudja hitelessé és vonzóvá tenni.

(forrás: <https://www.magyarKurir.hu/megszentelt-elet/bemutatkozik-ferences-rend>)

Ajánlott videóanyag:

<https://www.youtube.com/watch?v=0-XJC4L4tBQ>

https://www.youtube.com/watch?v=2bX_FO5_Vrk